

Sygn. akt: III AUa 821/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Naze

Sędziowie: SSA Mirosław Godlewski (spr.)

SSA Iwona Szybka

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 r. w Łodzi

sprawy **K. P., J. W. (1) i Z. W. przy udziale E. W. i G. W.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.**

o wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe,

na skutek apelacji J. W. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 7 marca 2013 r., sygn. akt: V U 1187/12;

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 821/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją wydaną dnia 8 marca 2012 roku, wskutek korekty (...) za lata 2005 i 2006 złożonej przez byłych (...) spółki jawnej (...), stwierdził, że PPHU (...) spółka jawna, obowiązywała stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe; w roku składkowym od 1 kwietnia 2005 roku do 31 marca 2006 roku w wymiarze 2,53% podstawy jej wymiaru a w roku składkowym od 1 kwietnia 2006 roku w wymiarze 2,02% podstawy jej wymiaru.

W odwołaniu z dnia 11 maja 2012r. skarżący K. P., Z. W. i J. W. (1) (byli wspólnicy PPHU (...) Spółka Jawna) wnieśli o uznanie decyzji z dnia 8 marca 2012r. za błędną i nieważną z uwagi na braki formalne i merytoryczne. Podnieśli, że PPHU (...) Spółka Jawna w roku składkowym od 1 kwietnia 2005r. do 31 marca 2006r. oraz od 1 kwietnia 2006r. nie prowadził produkcji, jak to błędnie ustalił ZUS na podstawie informacji z GUS, lecz usługi (o czym świadczą będące w ich posiadaniu faktury usług oraz umowy usług, od dnia 1 kwietnia 2005r. odbywała się likwidacja i sprzedaż maszyn, którą zakończono w 2006r., sprzedano nieruchomości), a zatem Spółkę powinna obowiązywać stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe 0,97%, a nie 2,53% i 2,02%.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania.

Wezwani do udziału w sprawie zainteresowani E. W. i G. W. nie zajęli stanowiska w sprawie.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim oddalił odwołanie K. P. oraz J. i Z. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T. z dnia 8 marca 2012 roku, którą to decyzją organ rentowy stwierdził, że stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe obowiązująca płatnika składek PPHU (...) Spółka Jawna w roku składkowym od 1 kwietnia 2005r. do 31 marca 2006r. wynosi 2,53% podstawy jej wymiaru, w roku składkowym od 1 kwietnia 2006r. wynosi 2,02% podstawy jej wymiaru.

Wydając zaskarżony wyrok sąd pierwszej instancji przyjął za podstawę orzeczenia następujące ustalenia faktyczne.

K.J. P. Z.J. (...) Spółka Jawna powstała w dniu 27 listopada 2001r. na podstawie uchwały wspólników spółki cywilnej PPHU (...) - J. P. (2), K. P., E. W., G. W., J. W. (1), Z. W. o przekształceniu w trybie art. 26 § 4 k.s.h. spółki cywilnej w spółkę jawną. Do prowadzenia spraw spółki byli uprawnieni łącznie J. W. (1) i J. P. (2).

Na mocy aneksu z dnia 1 stycznia 2005r. ze spółki wystąpili G. W. i E. W..

Od powstania podmiot ten cały czas jako płatnik składek na ubezpieczenia wypadkowe był zgłoszony w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. nieprzerwanie do dnia 11 listopada 2006r.

Od dnia 1 stycznia 2003r. PPHU (...)J zgłaszał do ubezpieczenia co najmniej 10 ubezpieczonych.

W dniu 12 marca 2004r. K.J. P. Z.J. (...) Spółka Jawna otrzymała numer identyfikacyjny REGON: (...). Do powyższego numeru przypisany został rodzaj przeważającej działalności według Polskiej Klasyfikacji Działalności ((...)) (...) - produkcja narzędzi.

PPHU (...) Spółka Jawna w złożonych dokumentach (...) wykazał następujące rodzaje przeważającej działalności według klasyfikacji działalności:

- za 2003r. - (...) - sprzedaż hurtowa drewna;
- za 2004r. - (...) - produkcja narzędzi;
- za 2005r. - (...) - produkcja narzędzi;

Zawiadomieniem z dnia 23 marca 2006r. ZUS Inspektorat w P. Tryb - na podstawie danych zawartych w dokumentach (...) za lata 2003-2005 - ustalił płatnikowi składek PPHU (...). J. stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe od 1 kwietnia 2006r. w wysokości 2,02% podstawy jej wymiaru.

W dniu 13 lipca 2006r. K. i J. małżonkowie P. oraz Z. i J. małżonkowie W. działając w imieniu i na rzecz K.J. P. Z.J. (...) Spółka Jawna sprzedali prawo wieczystego użytkowania zabudowanej działki gruntu nr (...) o powierzchni 0,5548 ha położonej w P. T., przy ul. (...) oraz własność naniesień budowlanych znajdujących się na działce w 1/2 części K. W. i w 1/2 części I. F. i jej mężowi G. F. do wspólności ustawowej.

W dniu 28 sierpnia 2006r. (...) Spółki Jawnej K.J. P. Z.J. W. PPHU (...) podjęli uchwałę o rozwiązaniu spółki bez prowadzenia postępowania likwidacyjnego.

W dniu 5 maja 2007r. zmarł J. P. (2). Spadek po nim na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. sygn. akt I Ns 600/07 nabyła w całości żona K. P..

W dniu 13 grudnia 2011r. byli wspólnicy PPHU (...)J. J. W. (1) i K. P. złożyli korektę (...) za 2005 i 2006r., wskazując jako rodzaj przeważającej działalności według klasyfikacji działalności (...).

Stopa procentowa składki na ubezpieczenia wypadkowe płatnika składek K.J. P. Z.J. W. PPHU (...) Zakład Pracy (...) Spółka Jawna wynosi: - za okres od dnia 1 kwietnia 2005r. do 31 marca 2006r. - 2,53% -za okres od dnia 1 kwietnia 2006r. do dnia 31 marca 2007r. - 2,02%.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie za niezasadne stwierdzając, że ZUS ustalił prawidłowo w zaskarżonej decyzji wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe płatnika PPHU (...) na 2,53% za okres od dnia 1 kwietnia 2005r. do dnia 31 marca 2006r. oraz za okres od dnia 1 kwietnia 2006r. do dnia 31 marca 2007r. - 2,02% , co znajduje uzasadnienie także z podzielonej przez Sąd jako pełnej i logicznej opinii biegłej księgowej.

W ocenie Sądu pierwszej instancji płatnik PPHU (...) do naliczenia składki za rok od dnia 1 kwietnia 2005r. do dnia 31 marca 2006r. winien przyjąć stawkę ustaloną na podstawie grupy działalności wg (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia 2004r. czyli (...). W schemacie klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 2004r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (Dz. U. z 2004r., nr 33 poz. 289 ze zm.) (...) o symbolu (...) produkcja narzędzi umieszczone jest w podsekcji DJ. Podsekcja DJ ujęta jest w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz.U. Nr 200, poz. 1692 ze zm.) pod lp nr 14 i ma przypisaną 9 kategorię ryzyka i stopę procentową składki 2,53.

Natomiast za rok 2006r. (czyli za okres od dnia 1 kwietnia 2006r. do dnia rozwiązania spółki) wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe PPHU (...) był zobowiązany ustalić ZUS w myśl art. 28 ustęp 2 w zw. z art. 31 ust. 6 ustawy wypadkowej na podstawie informacji przekazanych przez płatnika na drukach (...) za trzy kolejne lata kalendarzowe tj. 2003, 2004 i 2005. Stopa ta stanowi iloczyn stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe określonej dla grupy działalności, do której należy płatnik składek (ustalonej dla jego rodzaju działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON w dniu 31 grudnia poprzedniego roku art. 29 ust 1 ustawy wypadkowej) i wskaźnika korygującego ustalonego dla płatnika składek. Na dzień 31 grudnia 2005r. na podstawie grupy działalności wg (...) ujętego w rejestrze REGON - (...), płatnik PPHU (...) był zaliczony do 9 kategorii ryzyka (stopa procentowa składki 2,53). W związku z tym, że kategoria ryzyka dla płatnika była niższa co najmniej o 3 kategorie od kategorii ryzyka dla grupy działalności do korekty stopy procentowej składki słusznie przyjęto wskaźnik korygujący w wysokości 0,8 (na podstawie §8 lp.4 rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. Dz.U. Nr 200, poz. 1692 ze zm.) Po zastosowaniu do stopy procentowej składki dla grupy działalności (2,53) wskaźnika korygującego (0,8), otrzymujemy wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustaloną w oparciu o art. 28 ustęp 2 ustawy wypadkowej - 2,02 (2,53 x 0,8).

W ocenie Sądu sytuacji tej nie zmienia złożenie przez byłych wspólników PPHU (...) ZPCh Sp.J. J. W. (1) i K. P. w dniu 13 grudnia 2011 r. korekty (...) za 2005 i 2006r., w której wskazali jako rodzaj przeważającej działalności według klasyfikacji działalności (...) (sprzedaż hurtowa drewna). Wysokość stopy procentowej składki jest ściśle powiązana w ustawie wypadkowej z rodzajem przeważającej prowadzonej działalności według (...) ujętego w rejestrze REGON na dzień 31 grudnia poprzedzającego roku. Skarżący ostatniej aktualizacji w rejestrze REGON dokonali w dniu 12 marca 2004r., gdzie jako rodzaj prowadzonej działalności wskazali (...) czyli produkcję narzędzi. Biorąc pod uwagę, że korygujące dokumenty (...) złożone przez skarżących w 2011r. są sprzeczne z rodzajem działalności Spółki określonej zgodnie z wpisem do rejestru REGON, nie mogą odnieść zamierzonego skutku tj. wpłynąć na zmianę wysokości stopy procentowej składki.

W związku z tym w ocenie Sądu bezzasadne są zarzuty skarżącego J. W. (1), iż biegła księgowa winna ustalić wysokość stopy procentowej składki według rzeczywiście prowadzonej przez Spółkę działalności, a nie według rodzaju działalności określonej w rejestrze REGON. Stopa procentowa przypisana do grupy działalności, stanowi wartość ustaloną ogólnie. Natomiast postępowanie w przedmiocie ustalenia wymiaru składki na ubezpieczenia wypadkowe jest postępowaniem sformalizowanym, opartym na dokumentach, co oznacza że faktycznie wykonywana działalność gospodarcza przez płatnika tylko wówczas będzie miała wpływ na wymiar składki, gdy płatnik dokona zmiany rodzaju

działalności (...) w rejestrze REGON. Tymczasem z dokumentów w postaci umowy spółki jawnej z dnia 27 listopada 2001r. oraz odpisu z KRS wynika, że wskazany w korekcie przez skarżących rodzaj działalności (...) (sprzedaż hurtowa drewna) nie figuruje nawet jako jeden z wielu rodzajów działalności przedmiotowej spółki, nie mówiąc już o działalności przeważającej.

Z tych względów Sąd oddalił wniosek skarżącego o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej księgowej celem ustalenia rzeczywiście wykonywanej działalności przez PPHU (...) na podstawie faktur, jako nie mający znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ponadto w ocenie Sądu decyzja ZUS nie tylko ustala wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe, ale także wydana została prawidłowo pod względem formalnym. Wobec rozwiązania Spółki Jawnej PPHU (...) decyzja określająca jej zobowiązania majątkowe została wydana przeciwko byłym wspólnikom: K. P., Z. W., J. W. (1) oraz spadkobiercy zmarłego w 2007r. wspólnika J. K. P.. K. P. przejęła przewidziane w przepisach ustawy wypadkowej obowiązki majątkowe zmarłego J. P. (2) na podstawie art. 97 § 1 ordynacji podatkowej w zw. z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżył apelacją J. W. (1) zarzucając, jak wynika z treści apelacji, nieważność postępowania wynikającą z faktu prowadzenia postępowania odwoławczego w sytuacji gdy decyzja ZUS z dnia 08 marzec 2012 roku wskazywała jako adresata nieistniejące przedsiębiorstwo PPHU (...). Podmiotu, który był zlikwidowany już w 2006 roku i od tego momentu nie prowadzi działalności gospodarczej. Nadto obrazę przepisu art.233§1 k.p.c. poprzez sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego co – zdaniem apelującego - było spowodowane błędnym odczytaniem opinii biegłej, która w oparciu o materiał źródłowy ustaliła, że spółka w spornym okresie wykonywała usługi a nie produkcję.

Motywuując podniesione zarzuty apelant wywodził, że to nie papiery GUS świadczą o wykonywaniu działalności gospodarczą, lecz o działalności i jej przedmiocie powinny świadczyć fakty i dokumenty źródłowe twierdząc, że spółka od końca 2003 roku wykonywała usługi i handel, a nie produkcję narzędzi, co znajduje odzwierciedlenie w dokumentacji źródłowej znajdującej się w archiwum. W związku z czym, podstawowym błędem logicznym jest posługiwanie się danymi GUS, które służą tylko do analizy zjawisk masowych i trendów, a nie nadają się do analizy konkretnego przypadku.

W konkluzji apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu. Sąd pierwszej instancji dokonał pełnych i prawidłowych ustaleń faktycznych, wystarczających do merytorycznego rozpoznania sprawy. Poczynione ustalenia faktyczne sąd drugiej instancji podziela i przyjmuje za własne na etapie rozpoznania sprawy w postępowaniu apelacyjnym, mimo, iż nie podziela w całości przedstawionych przez sąd pierwszej instancji rozważań prawnych.

Przechodząc do zarzutów apelacyjnych i najdalej idącego z nich, mianowicie zarzutu nieważności postępowania wyrażającego się prowadzeniem postępowania z udziałem podmiotu nieistniejącego, przypomnieć przede wszystkim należy, że sąd ubezpieczeń społecznych dokonuje kontroli legalności i merytorycznej poprawności wydanej przez organ rentowy decyzji. Skutkiem czego, wady decyzji organu rentowego spowodowane naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego pozostają w zasadzie poza przedmiotem postępowania w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, za wyjątkiem jedynie tych wad, które dyskwalifikują tę decyzję w stopniu odbierającym jej cechy aktu administracyjnego. (patrz - art. 180 K.P.A oraz SN wyrok z 2 grudnia 2009 roku IUK 189/09 legalis nr 303896). Wskazanych powyżej uchybień w przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić. W okolicznościach faktycznych sprawy, bezspornym pozostaje, że PPHU (...) Zakład Pracy (...) spółka jawna został wykreślony z rejestru 9 stycznia 2007 roku i tym samym utracił byt prawny. Treść ostatecznych decyzji organu rentowego wydanych 15 grudnia 2011 roku oraz treść prawomocnego wyroku (art.365 k.p.c.) wydanego 19 marca 2013 roku w sprawie VU 188/12 Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim, nakazuje przyjąć, iż do kręgu podmiotowego byłych

wspólników zlikwidowanej spółki jawnej, ponoszących odpowiedzialność za nieuiszczone przez spółkę składki (art. 115 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku ordynacja podatkowa / Dz.U. Nr 137 poz.926 ze zmianami) należą J. W. (1), K. P. oraz Z. W.. Osoby, inicjujące postępowanie w rozpoznawanej sprawie. Postępowanie nakierowane na ustalenie nadpłacenia składki wypadkowej, co ostatecznie wpływałoby na ostateczne rozliczenia składek należnych od byłych wspólników zlikwidowanej spółki. Niezależnie jednak od tego, z jaką precyzją organ rentowy podszedł do określenia adresatów decyzji i niezależnie od tego, że w treści decyzji wskazywany jest także podmiot nieistniejący, to nie ulega kwestii, iż J. W. (1), Z. W. i K. P., byli również wymienieni jako adresaci decyzji, decyzja ta dotarła do nich, złożyli oni odwołania inicjujące kontrolę sądową w ramach, której sąd pierwszej instancji zadbał o ukształtowanie kręgu podmiotowego osób biorących udział w sprawie zgodnie z art.477/11/§2 k.p.c.. Zaakceptować także należy, stanowisko organu rentowego, co do dopuszczalności złożenia przez osoby trzecie (byłych wspólników spółki jawnej) ponoszące odpowiedzialność za niezapłacone przez spółkę składki na ubezpieczenia społeczne, korekty deklaracji w sytuacji gdy twierdzą oni, że jakies składki zostały zapłacone nienależnie albo nadpłacone. Taka wykładnia przepisów systemowych, zdaje się uwzględniać w tym zakresie wykładnię prokonstytucyjną, o czym była mowa już w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 marca 2009 roku P 80/o8 (legalis) dotyczącego wykładni art.75 ustawy ordynacja podatkowa.

Uwzględnienie powyższego, czyni podniesiony zarzut bezzasadnym.

Nie ma także, racji apelant zarzucając w apelacji wyrokowi sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego (art.233§1 k.p.c.), poprzez przyjęcie niezgodnie z opinią biegłej, że przedmiot działalności spółki w spornym okresie był zgodny z treścią ewidencji REGON. Jak jednoznacznie wynika z treści zebranego w sprawie materiału dowodowego, sąd pierwszej instancji badał i poddał ocenie tak twierdzenia faktyczne jak i dowody przedstawione przez odwołujących się celem wykazania, że informacja zawarta w ewidencji REGON co do prowadzonej przez spółkę w spornym okresie działalności, rzutużącej na wysokość stopy procentowej jest niezgodna z rzeczywistością. Niezależnie od przedstawianego także przez biegłą, poglądu co do charakteru wpisu do ewidencji REGON, biegła w opinii uzupełniającej (k. 169 do 170 akt), odniosła się konkretnie do przedłożonej przez odwołujących dokumentów, wyjaśniając dlaczego, ta dokumentacja nie jest wystarczająca do zakwestionowania, prawdziwości danych z ewidencji REGON, danych umieszczonych tam przez samą spółkę. Opinia biegłej, spełniała wymagania formalne wskazane w przepisie art.285 k.p.c. a sąd podzielać w tym zakresie wnioski biegłej, nie naruszył przepisu art.233§1 k.p.c. Stanowisko wyrażone przez biegłą w opinii było zrozumiałe dla strony odwołującej, co jednoznacznie wynika z treści pisma zawartego na k.188 akt. Zarzutu do opinii, zawarte we wskazanym piśmie nie wykroczyły poza granice bezzasadnej polemiki, opartej na subiektywnej ocenie piszącego. Także, obecnie, w apelacji, apelant nie wykracza poza granice tak określonej polemiki, z tym, że tym razem podnosi, iż sąd sprzecznie z opinią biegłej nie uznał, że dominującą działalnością w spornym okresie były usługi. Taka argumentacja zarzutu opartego o naruszenie przepisu art.233§1 k.p.c. nie może doprowadzić do oczekiwanego skutku. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych, są przepisami bezwzględnie obowiązującymi w związku z czym, ustalenia czynione w sprawie, stanowiące podstawę powstania praw lub obowiązków, muszą opierać się o materiał dowodowy graniczący z pewnością, w sprawach tego rodzaju nie ma miejsca na czynne ustaleń w oparciu o uprawdopodobnienie czy bliżej nie sprecyzowane domniemania faktyczne.

W związku z powyższym, mimo, iż błędne jest stanowisko sądu pierwszej instancji, przypisujące nieistniejące znacznie wpisowi do ewidencji REGON, negujące możliwość kwestionowania treści informacji z niego wynikających, generalnie tak wydaną decyzję jak i zaskarżony wyrok oddalający wniesione od niej odwołanie uznać należy za odpowiadające prawa. Mimo bowiem istnienia prawnej możliwości zwalczania w toku postępowania prawdziwości wpisu w ewidencji REGON, dowód taki w niniejszej sprawie nie został przeprowadzony. Strona odwołująca, poprzestała bowiem na odwołaniu się do treści przedłożonych dokumentów, które nie dały podstaw do poczynienia wnioskowanych ustaleń. Nie podjęła innej aktywności dowodowej, poza gołosłowną polemiką ze stanowiskiem biegłej i sądu.

Akceptując stanowisko apelującego, odnośnie dopuszczalności prowadzenia postępowania dowodowego na okoliczność prawdziwości danych zawartych w ewidencji REGON i negując w tym zakresie pogląd sądu pierwszej instancji, wskazać należy tak na treść regulacji procesowej regulującej postępowanie w sprawach z zakresu

ubezpieczeń społecznych jak i na charakter wpisów do ewidencji REGON. Jak w tym zakresie stwierdził już Sąd Apelacyjny w Rzeszowie i co należy podzielić, przepis art. 473 § 1 k.p.c. stosowny w sądowym postępowaniu odwoławczym stanowi, iż w postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych nie stosuje się przepisów ograniczających postępowanie dowodowe, co oznacza, że zainteresowana strona (także organ rentowy) może dowodzić fakty, stojące w sprzeczności z zapisami zawartymi w zaświadczeniach właściwych instytucji statystycznych (lex nr 1271967). Stanowisko to koreluje z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z 7 stycznia 2013 roku wydanym w sprawie II UK 1542/12 (legalis nr 639993) w którym stwierdzono, że oświadczenia jakie strony mają obowiązek składać stosownie do treści art.42 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 roku o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88 poz.439 ze zmianami) i § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 lipca 1999 roku w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia aktualizacji rejestru podmiotów gospodarki narodowej, w tym wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń oraz szczegółowych warunków i trybu współdziałania służb statystyki publicznej z innymi organami prowadzącymi urzędowe rejestry i systemy informacyjne administracji publicznej (Dz.U. Nr 69 poz. 763) są oświadczeniami wiedzy przedsiębiorcy o rodzaju prowadzonej działalności. W związku z czym, informacja o rodzaju działalności wynikająca z rejestru REGON nie tworzy żadnego stanu prawnego, a jedynie ma potwierdzać stan faktyczny według oświadczenia wiedzy podmiotu prowadzącego taką działalność. Oświadczenia wiedzy mają charakter potwierdzenia faktów. Mogą być więc zakwestionowane, ponieważ stan nimi stwierdzony jako fakt podlega ocenie w kategoriach prawdy lub fałszu. Stanowisko to znajduje pośrednio potwierdzenie, także w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego, który również stoi na stanowisku, że organ statystyki publicznej nie wydaje w sprawie wpisu do rejestru decyzji administracyjnej. W tych sprawach nie mają zatem zastosowania przepisy regulujące ogólne postępowanie administracyjne, lecz przepisy działu VII KPA dotyczące zaświadczeń. To uproszczone postępowanie może się skończyć wydaniem zaświadczenia, bądź odmową jego wydania albo odmowa wydania zaświadczenia o żądanej treści (art. 219 KPA). Nie przysługuje natomiast żaden środek zaskarżenia, pozwalający uzyskać zmianę treści wydanego zaświadczenia albo żądać jego uchylecia. Osoba, która kwestionuje treść wydanego zaświadczenia, może zatem dochodzić swego roszczenia jedynie drogą pośrednią (patrz - NSA W-wa wyrok z 29 maja 2003 roku II SA 1439/02 lex nr 82553). Taką pośrednią drogą, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych jest kwestionowanie faktów wynikających z zaświadczenia na którym została oparta decyzja wprost w prowadzonym postępowaniu, zainicjowanie którego nastąpiło poprzez wniesienie odwołania od decyzji.

Mimo prawnej dopuszczalności, prowadzenia w takiej sprawie sporu, nakierowanego na poddanie testowi na prawdę i fałsz wpisu do ewidencji REGON, dla uzyskania pozytywnego dla strony wnioskującej, rozstrzygnięcia, konieczne jest przeprowadzenie w sprawie dowodów potwierdzających stawianą tezę, czego, jak wskazano powyżej, w przedmiotowej sprawie nie uczyniono.

Kierując się wskazaną argumentacją, Sąd Apelacyjny, na podstawie art.385 k.p.c. apelację jako bezzasadną oddalił.